

чиновници въ планината, въ Панагюрище и въ Копривщица, за да видятъ тамъ що се върши. Това даде поводъ да избухне възстанието въ сѣщия день и въ двѣтѣ тѣзи мѣста.

Вечерята на 2 Май (п. к.) въ Панагюрище захванаха да звонятъ камбанитѣ и гърмежи се чува по улицитѣ; множество въоръжени Панагюрци влѣзоха въ конакътъ, гдѣто и убиха двамина заптиета; намѣстникътъ на мюдюринъ и други 16 Турци плѣниха, които прѣзъ всичкото врѣме на възстанието държаха въ приличенъ затворъ. Правилата на възстанницитѣ, които бѣха потвърждени чрезъ общото съгласие, запрещаваха имъ да убиватъ заробенитѣ Турци. Подиръ това съ пѣсни и гърмежи трѣгнаха по улицитѣ като носяха българското знаме и при всеобщата радостъ прогласяваха свободата. Веднага отидоха чети за околността, възстанието се разширяваше отъ едно село въ друго, а прѣдъ Панагюрище женитѣ, старцитѣ и дѣцата съ необикновенно въодушевление копаяха окопи. Оръжия много нѣмаха приготвени — 600 вехти пушки, 15 игленки и 6 черешови и орѣхови топове, които билъ направилъ Панагюрецътъ Никола Бинбашовъ. Заръчанитѣ въ Цариградъ пушки не бѣха още дошли, защото възстанието се появи прѣди тѣхното пристигване.

Въ сѣщия този день чиновникътъ Неджибъ ага дошелъ въ Копривщица, затворилъ нѣколко граждани които искалъ да закара въ Пловдивъ. Между това сбрали се въоръжени хора, които обколиха въ Конакътъ чиновникътъ, мюдюринътъ и около 6 заптии, и ги обсаждаха тамъ цѣли 24 часа съ непрѣстаненъ грѣмежъ. Но най-послѣ Турцитѣ сполучиха да из-